

и господарства, ще видиме, какъ по големата частъ на държавите е паднала, не отъ мечъ сопъстатскій, но отъ мечъ Братскій: щото ще се рече, какъ завистьта разорва царства, запъства доможе, раздѣлава баща отъ сына, майка отъ дъщеря, брата отъ брата. Най послѣ и своето собствено добро не предпознава, нити предпочита.

Постисе ты вече колкото щешъ, давай милостина колкѣ сакашъ, воздержайсе отъ секакво, иди у гората живѣи на безмолвіе, прави каквато добрина щешъ, догдѣ не истребишъ таа страсть отъ себе си, сирѣчь догдѣ не се оставишъ отъ тоа твой закистливый нравъ, съетни ти биватъ сичките добрины, то есть постишсе и воздержавашсе отъ месо споредъ Хрїстїанскїя законъ, то е добро, а отъ другъ страна брата си или ближнаго си издадешъ цѣль. Давашъ милостина по сиромасы, а брата си или ближнаго си отъ зависть гледашъ какъ да го сокрѣшишъ, и сосъ землата да го сравнишъ: Тока ли е твоата добродѣтель; Братїа и собратїа Хрїстїане, ако некои отъ васъ има такова страсть зависти, молимъ го да се остави отъ нея, сирѣчь да престани вече да не осѣждава, да не укорва, да не удѣмка и да не закижда на други те: защото, тїа страсти сичките отъ завистьта произлезкатъ. Който прочее не се остави отъ една такова порицателна, раздражателна и общевредителна страсть, онъ не е достоинъ да се именѣва челоуѣкъ, нити да се назовава Хрїстїанинъ.